

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

HENSTILLINGER

DET EUROPÆISKE UDVALG FOR SYSTEMISKE RISICI

DET EUROPÆISKE UDVALG FOR SYSTEMISKE RISICIS HENSTILLING

af 15. januar 2019

om ændring af henstilling ESRB/2015/2 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger

(ESRB/2019/1)

(2019/C 106/01)

DET ALMINDELIGE RÅD FOR DET EUROPÆISKE UDVALG FOR SYSTEMISKE RISICI HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici⁽¹⁾, særlig artikel 3 og artikel 16 til 18,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012⁽²⁾, særlig artikel 458, stk. 8,

under henvisning til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risicis afgørelse ESRB/2011/1 af 20. januar 2011 om vedtagelse af forretningsordenen for Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici⁽³⁾, særlig artikel 18 til 20, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at sikre effektive og konsekvente nationale makroprudentielle politiske foranstaltninger er det vigtigt, at den obligatoriske gensidighed, som kræves i henhold til EU-lovgivningen, suppleres af frivillig gensidighed.
- (2) Reglerne for frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger, som er fastsat i Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risicis henstilling ESRB/2015/2⁽⁴⁾, skal sikre, at alle eksponeringsbaserede makroprudentielle politiske foranstaltninger, der aktiveres i en medlemsstat, bliver modsvaret i de andre medlemsstater.
- (3) Den 24. juni 2016 blev henstilling ESRB/2015/2 ændret i medfør af Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risicis henstilling ESRB/2016/4⁽⁵⁾ for at anbefale gensidighed vedrørende den systemiske buffersats på 1 procent, som Eesti Pank anvender i overensstemmelse med artikel 133 i direktiv 2013/36/EU⁽⁶⁾ på de indenlandske eksponeringer i alle kreditinstitutter, der er godkendt i Estland.

⁽¹⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 58 af 24.2.2011, s. 4.

⁽⁴⁾ Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risicis henstilling ESRB/2015/2 af 15. december 2015 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger (EUT C 97 af 12.3.2016, s. 9).

⁽⁵⁾ Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risicis henstilling ESRB/2016/4 af 24. juni 2016 om ændring af henstilling ESRB/2015/2 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle foranstaltninger (EUT C 290 af 10.8.2016, s. 1).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

- (4) Efterfølgende blev ESRB/2015/2 ændret i medfør af Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling ESRB/2017/4 (*) for at henstille, at den relevante aktiverende myndighed foreslår en maksimal væsentlighedstærskel, når den indsender en anmodning om gensidighed til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), under hvilken en individuel udbyder af finansielle tjenesters eksponering over for den identificerede makroprudentielle risiko i den jurisdiktion, hvor den makroprudentielle foranstaltning anvendes af den aktiverende myndighed, anses som ikke-væsentlig. ESRB kan dog efter behov henstille, at en anden tærskelværdi anvendes.
- (5) I april 2018 tog Eesti Pank den systemiske risikobuffer op til revision i overensstemmelse med artikel 133, stk. 10, litra b), i direktiv 2013/36/EU og justerede buffersatsen for indenlandske eksponeringer i alle kreditinstitutter godkendt i Estland til 1 procent.
- (6) Efter Eesti Panks anmodning til ESRB har Det Almindelige Råd for ESRB besluttet at anbefale en maksimal væsentlighedstærskel på 250 millioner EUR for eksponeringer i Estland for at styre anvendelsen af de minimis-princippet af den medlemsstat, som modsvarer den systemiske risikobuffer på 1 procent, som Estland har fastsat, og som ESRB har anbefalet modsvares i henhold til henstilling ESRB/2016/4.
- (7) Fra den 31. december 2018 er kreditinstitutter, som er godkendt i Sverige, og som anvender den interne rating-baserede metode til beregning af deres lovmæssige kapitalkrav, i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi) i forordning (EU) nr. 575/2013 endvidere omfattet af en kreditinstitutspecifik minimumsgrænse på 25 procent for det eksponeringsvægtede gennemsnit af de risikovægte, som anvendes på porteføljen af detaileksponeringer mod låntagere bosat i Sverige, der er sikret ved pant i fast ejendom.
- (8) Efter *Finansinspektionens* anmodning til ESRB i henhold til artikel 458, stk. 8, i forordning (EU) nr. 575/2013 og for at forhindre negative grænseoverskridende virkninger i form af lækage og regelarbitrage, som kan opstå i forbindelse med gennemførelsen af den makroprudentielle politiske foranstaltning, der anvendes i Sverige i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi), i forordning (EU) nr. 575/2013, har ESRB's Almindelige Råd besluttet at tilføje denne foranstaltning til listen over makroprudentielle politiske foranstaltninger, som det henstilles at modsvare i henhold til henstilling ESRB/2015/2.
- (9) Det Almindelige Råd for ESRB har også besluttet at anbefale en maksimal væsentlighedstærskel på 5 milliarder SEK for eksponeringer mod låntagere bosat i Sverige, som er sikret ved pant i fast ejendom, for at styre den modsvarende medlemsstats anvendelse af de minimis-princippet.
- (10) Henstilling ESRB/2015/2 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

ÆNDRINGER

Henstilling ESRB/2015/2 ændres som følger:

1) Afdeling 1, delhenstilling C(1), affattes således:

- »1. Det henstilles, at de relevante myndigheder modsvarer de makroprudentielle politiske foranstaltninger, som andre relevante myndigheder har vedtaget, og som ESRB anbefaler modsvares. Det henstilles, at følgende foranstaltninger, som beskrives nærmere i bilaget, modsvares:

Estland:

- en systemisk risikobuffersats på 1 procent, som i overensstemmelse med artikel 133 i direktiv 2013/36/EU anvendes på indenlandske eksponeringer i alle kreditinstitutter, der er godkendt i Estland.

Finland:

- en minimumsgrænse på 15 procent for den gennemsnitlige risikovægt på boliglån med pant i et realkreditlån for boligenheder i Finland, der i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi), i forordning (EU) nr. 575/2013 anvendes på kreditinstitutter, der er godkendt i Finland, og som anvender den interne ratingbaserede metode (IRB) ved beregningen af deres lovmæssige kapitalkrav.

(*) Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling ESRB/2017/4 af 20. oktober 2017 om ændring af henstilling ESRB/2015/2 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle foranstaltninger (EUT C 431 af 15.12.2017, s. 1).

Belgien:

- et risikovægtet tillæg for detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Belgien, der anvendes i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi), i forordning (EU) nr. 575/2013 på kreditinstitutter, der er godkendt i Belgien, og som anvender IRB-metoden ved beregningen af deres lovmæssige kapitalkrav, og som består af:
 - a) et fast risikovægtet tillæg på 5 procentpoint, og
 - b) et forholdsmæssigt risikovægtet tillæg på 33 procent af det eksponeringsvægtede gennemsnit af de risikovægte, der anvendes på porteføljen af detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Belgien.

Frankrig:

- en stramning af grænsen for store eksponeringer fastsat i artikel 395, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, som finder anvendelse på eksponeringer mod store ikke-finansielle selskaber med høj gældsætning, som har deres hjemsted i Frankrig, til 5 procent af det justerede kapitalgrundlag, som i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. ii), i forordning (EU) nr. 575/2013 finder anvendelse på globalt systemisk vigtige institutter (G-SII'er) og andre systemisk vigtige institutter (O-SII'er) på det højeste konsolideringsniveau inden for rammerne af deres banktilsynsperimeter.

Sverige:

- en kreditinstitutspecifik minimumsgrænse på 25 procent for det eksponeringsvægtede gennemsnit af de risikovægte, som anvendes på porteføljen af detaileksponeringer mod låntagere bosat i Sverige, som er sikret ved pant i fast ejendom, i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi) i forordning (EU) nr. 575/2013 for kreditinstitutter, som er godkendt i Sverige, og som anvender den interne ratingbaserede metode ved beregningen af deres lovmæssige kapitalkrav.«

2) Bilaget erstattes af bilaget til denne henstilling.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 15. januar 2019.

Francesco MAZZAFERRO
Leder af ESRB's sekretariat,
på vegne af ESRB's Almindelige Råd

BILAG

Bilaget til henstilling ESRB/2015/2 erstattes af følgende:

»Bilag

Estland**En systemisk risikobuffersats på 1 procent, som i overensstemmelse med artikel 133 i direktiv 2013/36/EU anvendes på indenlandske eksponeringer i alle kreditinstitutter, der er godkendt i Estland****I. Beskrivelse af foranstaltningen**

1. Den estiske foranstaltning består af en systemisk risikobuffersats på 1 procent, som i overensstemmelse med artikel 133 i direktiv 2013/36/EU anvendes på indenlandske eksponeringer i alle kreditinstitutter, der er godkendt i Estland.

II. Gensidighed

2. I medlemsstater, der har gennemført artikel 134 i direktiv 2013/36/EU i national ret, henstilles det, at de relevante myndigheder modsvarer den estiske foranstaltning for indenlandsk godkendte kreditinstitutters eksponeringer i Estland, jf. artikel 134, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU. Hvad angår dette afsnit, gælder fristen i delhenstilling C(3).
3. I medlemsstater, der ikke har gennemført artikel 134 i direktiv 2013/36/EU i national ret, henstilles det, at de relevante myndigheder modsvarer den estiske foranstaltning for indenlandsk godkendte kreditinstitutters eksponeringer i Estland i overensstemmelse med delhenstilling C(2). Det henstilles, at de relevante myndigheder vedtager den tilsvarende foranstaltning inden for seks måneder.

III. Væsentlighedstærskel

4. Foranstaltningen suppleres af en institutspecifik væsentlighedstærskel på 250 millioner EUR, som gælder for eksponeringer i Estland for at styre de relevante myndigheders potentielle anvendelse af de minimis-princippet i forbindelse med gensidige foranstaltninger.
5. I overensstemmelse med afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 kan de relevante myndigheder i den berørte medlemsstat undtage indenlandsk godkendte kreditinstitutter, der har eksponeringer i Estland, som ligger under væsentlighedstærsklen på 250 millioner EUR. Ved anvendelse af væsentlighedstærsklen bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af eksponeringerne, og det henstilles, at de anvender den estiske foranstaltning på tidligere undtagne individuelle indenlandsk godkendte kreditinstitutter, hvis væsentlighedstærsklen på 250 millioner EUR overskrides.
6. Er der ingen godkendte kreditinstitutter i de berørte medlemsstater, der har eksponeringer i Estland på mindst 250 millioner EUR, kan de relevante myndigheder i medlemsstaterne beslutte ikke at modsvare den estiske foranstaltning i henhold til afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2. I så fald bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af eksponeringerne, og det henstilles, at de modsvarer den estiske foranstaltning, hvis et indenlandsk godkendt kreditinstitut overskrider tærsklen på 250 millioner EUR.
7. I overensstemmelse med afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 udgør væsentlighedstærsklen på 250 millioner EUR det anbefalede maksimale tærskelniveau. De relevante myndigheder, som træffer modsvarende foranstaltninger, kan derfor, i stedet for at anvende den anbefalede tærskel, fastsætte en lavere tærskel for deres jurisdiktioner, hvor det er passende, eller modsvare foranstaltningen uden nogen væsentlighedstærskel.

Finland**En kreditinstitutspecifik minimumsgrænse på 15 procent for den gennemsnitlige risikovægt på lån med pant i realkreditlån i boligheder i Finland, som gælder for kreditinstitutter, der anvender den interne ratingbaserede metode (IRB) (herefter »IRB-institutter«) i henhold til artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi), i forordning (EU) nr. 575/2013.**

I. Beskrivelse af foranstaltningen

1. Den finske foranstaltning, der anvendes i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi), i forordning (EU) nr. 575/2013, består af en kreditinstitutspecifik minimumsgrænse for IRB-kreditinstitutter på 15 procent for den gennemsnitlige risikovægt, på porteføljeniveau, på boliglån med pant i boligheder i Finland.

II. Gensidighed

2. I overensstemmelse med artikel 458, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013 henstilles det, at de relevante myndigheder i de berørte medlemsstater modsvarer den finske foranstaltning og anvender den på IRB-kreditinstitutters porteføljer af realkreditlån med pant i boligheder i Finland, der er udstedt af indenlandsk godkendte filialer beliggende i Finland. Hvad angår dette afsnit, gælder fristen i delhenstilling C(3).
3. Det henstilles også, at de relevante myndigheder modsvarer den finske foranstaltning og anvender den på IRB-kreditinstitutters porteføljer af realkreditlån med pant i boligheder i Finland, som er udstedt direkte på tværs af grænser af kreditinstitutter, der er etableret i deres respektive jurisdiktioner. Hvad angår dette afsnit, gælder fristen i delhenstilling C(3).
4. I overensstemmelse med delhenstilling C(2) henstilles det, at de relevante myndigheder, efter samråd med ESRB, anvender en makroprudentiel politisk foranstaltning i henhold til deres nationale ret, hvis virkning bedst modsvarer den ovenfor beskrevne foranstaltning, som det henstilles at modsvare, herunder vedtagelse af tilsynsforanstaltninger og -beføjelser, der er fastsat i afsnit VII, kapitel 2, afdeling IV i direktiv 2013/36/EU. Det henstilles, at de relevante myndigheder vedtager den tilsvarende foranstaltning inden for fire måneder.

III. Væsentlighedstærskel

5. Foranstaltningen suppleres af en væsentlighedstærskel for eksponeringen mod realkreditlånemarkedet i Finland på 1 milliard EUR for at styre den potentielle anvendelse af de minimis-princippet af de medlemsstater, der anvender gensidige foranstaltninger.
6. I overensstemmelse med afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 kan de relevante myndigheder i den berørte medlemsstat undtage individuelle IRB-kreditinstitutter med ikke-væsentlige porteføljer af realkreditlån med pant i boligheder i Finland, som ligger under væsentlighedstærsklen på 1 milliard EUR. I så fald bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af eksponeringerne, og det henstilles, at de træffer modsvarende foranstaltninger, hvis et IRB-kreditinstitut overskrider tærsklen på 1 milliard EUR.
7. Er der ingen godkendte IRB-kreditinstitutter i andre medlemsstater, der har filialer i Finland, eller som leverer finansielle tjenesteydelser direkte i Finland, og som har en eksponering på mindst 1 milliard EUR over for det finske realkreditmarked, kan de relevante myndigheder i medlemsstaterne beslutte ikke at modsvare foranstaltningen i henhold til afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2. I så fald bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af eksponeringerne, og det henstilles, at de træffer modsvarende foranstaltninger, hvis et IRB-kreditinstitut overskrider tærsklen på 1 milliard EUR.

Belgien

Et risikovægtet tillæg for detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Belgien, der pålægges kreditinstitutter, som er godkendt i Belgien, og som anvender IRB-metoden. Tillægget anvendes i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi), i forordning (EU) nr. 575/2013 og består af to komponenter:

- a) **et fast risikovægtet tillæg på 5 procentpoint, og**
- b) **et forholdsmæssigt risikovægtet tillæg på 33 procent af det eksponeringsvægtede gennemsnit af de risikovægte, der anvendes på porteføljen af detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Belgien.**

I. Beskrivelse af foranstaltningen

1. Den belgiske foranstaltning, der anvendes i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi), i forordning (EU) nr. 575/2013, og pålægges kreditinstitutter, som er godkendt i Belgien, og som anvender IRB-metoden, består af et risikovægtet tillæg for detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Belgien, som består af to komponenter:
 - a) Den første komponent består af et tillæg på 5 procentpoint til risikovægten for detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Belgien, som opnås efter beregning af den anden del af det risikovægtede tillæg i overensstemmelse med litra b).
 - b) Den anden komponent består af et risikovægtet tillæg på 33 procent af det eksponeringsvægtede gennemsnit af de risikovægte, der anvendes på porteføljen af detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Belgien. Det eksponeringsvægtede gennemsnit er gennemsnittet af risikovægtene for de individuelle lån beregnet i overensstemmelse med artikel 154 i forordning (EU) nr. 575/2013, vægtes efter den relevante eksponeringsværdi.

II. Gensidighed

2. I overensstemmelse med artikel 458, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013 henstilles det, at de relevante myndigheder i de berørte medlemsstater modsvarer den belgiske foranstaltning ved at anvende den på de filialer af indenlandsk godkendte kreditinstitutter, som er beliggende i Belgien, og som anvender IRB-metoden, inden for den tidsfrist, der er angivet i delhenstilling C(3).
3. Det henstilles, at de relevante myndigheder modsvarer den belgiske foranstaltning ved at anvende den på indenlandsk godkendte kreditinstitutter, der anvender IRB-metoden, og som har direkte detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Belgien. I overensstemmelse med delhenstilling C(2) henstilles det, at de relevante myndigheder anvender den samme foranstaltning som den, der er blevet gennemført i Belgien af den aktiverende myndighed, inden for den tidsfrist, der er angivet i delhenstilling C(3).
4. Kan den samme makroprudentielle politiske foranstaltning ikke træffes i henhold til national ret i det pågældende land, henstilles det, at de relevante myndigheder, efter samråd med ESRB, anvender en makroprudentiel politisk foranstaltning i henhold til deres nationale ret, hvis virkning bedst modsvarer den ovenfor beskrevne foranstaltning, herunder vedtagelse af tilsynsforanstaltninger og -beføjelser, der er fastsat i afsnit VII, kapitel 2, afdeling IV i direktiv 2013/36/EU. Det henstilles, at de relevante myndigheder vedtager den tilsvarende foranstaltning senest fire måneder efter offentliggørelsen af denne henstilling i *Den Europæiske Unions Tidende*.

III. Væsentlighedstærskel

5. Foranstaltningen suppleres af en institutspecifik væsentlighedstærskel på 2 milliarder EUR for at styre den potentielle anvendelse af de minimis-princippet af de relevante myndigheder, som anvender gensidige foranstaltninger.
6. I overensstemmelse med afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 kan de relevante myndigheder i den berørte medlemsstat undtage individuelle indenlandsk godkendte kreditinstitutter, der anvender IRB-metoden, som har ikke-væsentlige detaileksponeringer sikret ved realkreditlån med pant i boligenheder i Belgien, og som ligger under væsentlighedstærsklen på 2 milliarder EUR. Ved anvendelse af væsentlighedstærsklen bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af eksponeringerne, og det henstilles, at de anvender den belgiske foranstaltning på tidligere undtagne individuelle indenlandsk godkendte kreditinstitutter, hvis væsentlighedstærsklen på 2 milliarder EUR overskrides.
7. Er der ingen godkendte kreditinstitutter i de berørte medlemsstater, som har filialer beliggende i Belgien, eller som har direkte detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Belgien, som anvender IRB-metoden, og som har en eksponering på mindst 2 milliarder EUR over for det belgiske boligmarked, kan de relevante myndigheder i de pågældende medlemsstater i henhold til afsnit 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 beslutte ikke at modsvare den belgiske foranstaltning. I så fald bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af eksponeringerne, og det henstilles, at de modsvarer den belgiske foranstaltning, hvis et kreditinstitut, der anvender IRB-metoden, overskrider tærsklen på 2 milliarder EUR.

8. I overensstemmelse med afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 udgør væsentlighedstærsklen på 2 milliarder EUR det anbefalede maksimale tærskelniveau. De relevante myndigheder, som træffer modsvarende foranstaltninger, kan derfor, i stedet for at anvende den anbefalede tærskel, fastsætte en lavere tærskel for deres jurisdiktioner, hvor det er passende, eller modsvare foranstaltningen uden nogen væsentlighedstærskel.

Frankrig

En stramning af grænsen for store eksponeringer fastsat i artikel 395, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, som finder anvendelse på eksponeringer mod store ikke-finansielle selskaber med høj gældsætning, som har deres hjemsted i Frankrig, til 5 procent af det justerede kapitalgrundlag, som i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. ii), i forordning (EU) nr. 575/2013 finder anvendelse på globalt systemisk vigtige institutter (G-SII'er) og andre systemisk vigtige institutter (O-SII'er) på det højeste konsolideringsniveau inden for rammerne af deres banktilsynsperimeter.

I. Beskrivelse af foranstaltningen

1. Den franske foranstaltning, som finder anvendelse i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. ii), i forordning (EU) nr. 575/2013, og som pålægges på G-SII'er og O-SII'er på det højeste konsolideringsniveau inden for rammerne af deres banktilsynsperimeter (ikke på delkonsolideret niveau), består af en stramning af grænsen for store eksponeringer til 5 procent af deres justerede kapitalgrundlag, som finder anvendelse på eksponeringer mod ikke-finansielle selskaber med høj gældsætning, som har deres hjemsted i Frankrig.
2. Et ikke-finansielt selskab defineres som en fysisk eller juridisk person i henhold til de privatretlige regler, som har sit hjemsted i Frankrig, og som på sit niveau og på det højeste konsolideringsniveau hører til sektoren ikke-finansielle selskaber som defineret i punkt 2.45 i bilag A til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 549/2013⁽¹⁾.
3. Foranstaltningen finder anvendelse på eksponeringer mod ikke-finansielle selskaber, som har deres hjemsted i Frankrig, og på eksponeringer mod grupper af indbyrdes forbundne ikke-finansielle selskaber som følger:
 - a) For ikke-finansielle selskaber, som er en del af en gruppe af indbyrdes forbundne ikke-finansielle selskaber, der har sit hjemsted på det højeste konsolideringsniveau i Frankrig, finder foranstaltningen anvendelse på summen af nettoeksponeringer mod gruppen og alle dens tilknyttede enheder som omhandlet i artikel 4, stk. 1, punkt 39, i forordning (EU) nr. 575/2013.
 - b) For ikke-finansielle selskaber, som er en del af en gruppe af indbyrdes forbundne ikke-finansielle selskaber, der har sit hjemsted på det højeste konsolideringsniveau uden for Frankrig, finder foranstaltningen anvendelse på summen af:
 - i) eksponeringer mod disse ikke-finansielle selskaber, der har deres hjemsted i Frankrig,
 - ii) eksponeringer mod enheder i Frankrig eller i udlandet, som de i nr. i) nævnte ikke-finansielle selskaber har direkte eller indirekte kontrol med som omhandlet i artikel 4, stk. 1, punkt 39), i forordning (EU) nr. 575/2013, og
 - iii) eksponeringer mod enheder i Frankrig eller i udlandet, som er økonomisk afhængige af de i nr. i) nævnte ikke-finansielle selskaber som omhandlet i artikel 4, stk. 1, punkt 39), i forordning (EU) nr. 575/2013.

Ikke-finansielle selskaber, som ikke har deres hjemsted i Frankrig, og som ikke er et datterselskab eller en økonomisk afhængig enhed af, og som ikke er direkte eller indirekte kontrolleret af et ikke-finansielt selskab, der har sit hjemsted i Frankrig, er derfor ikke omfattet af foranstaltningen.

I overensstemmelse med artikel 395, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013 finder foranstaltningen anvendelse, efter at der er taget hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktionsteknikker og undtagelser i overensstemmelse med artikel 399 til 403 i forordning (EU) nr. 575/2013.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 549/2013 af 21. maj 2013 om det europæiske national- og regionalregnskabsystem i Den Europæiske Union (EUT L 174 af 26.6.2013, s. 1).

4. Et systemisk vigtigt institut (G-SII) eller et andet systemisk vigtigt institut (O-SII) skal betragte et ikke-finansielt selskab, der har sit hjemsted i Frankrig, som stort, hvis dets oprindelige eksponering mod det ikke-finansielle selskab, eller mod gruppen af indbyrdes forbundne ikke-finansielle selskaber som omhandlet i stk. 3, beløber sig til mindst 300 millioner EUR. Den oprindelige eksponeringsværdi beregnes i overensstemmelse med artikel 389 og 390 i forordning (EU) nr. 575/2013, før der er taget hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktionsteknikker og undtagelser fastsat i artikel 399 til 403 i forordning (EU) nr. 575/2013, og som indberettet i overensstemmelse med artikel 9 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014⁽¹⁾.
5. Et ikke-finansielt selskab betragtes som havende en høj gældsætning, hvis det har en gearingsgrad på over 100 procent og en dækningsgrad for dets finansieringsomkostninger på under tre, beregnet på det højeste konsolideringsniveau som følger:
 - a) Gearingsgraden er forholdet mellem den samlede gæld fratrukket likvide midler og egenkapital, og
 - b) Dækningsgraden for finansieringsomkostninger er forholdet mellem, på den ene side, værditilvæksten plus driftssubsidier fratrukket i) lønudgifter, ii) driftsrelaterede skatter og -afgifter, iii) andre ordinære nettodriftsudgifter eksklusiv nettoerter og lignende omkostninger, og iv) afskrivninger, og på den anden side, renter og lignende omkostninger.

Kvoterne beregnes på grundlag af regnskabsaggregater defineret i overensstemmelse med de gældende standarder, således som disse fremgår af det ikke-finansielle selskabs regnskaber, og som godkendt af en statsautoriseret revisor, hvor det er påkrævet.

II. Gensidighed

6. Det henstilles, at de relevante myndigheder modsvarer den franske foranstaltning ved at anvende den på indenlandsk godkendte G-SII'er og O-SII'er på det højeste konsolideringsniveau inden for rammerne af deres banktilsynsperimeter.
7. Kan den samme makroprudentielle politiske foranstaltning ikke træffes i henhold til national ret i det pågældende land i overensstemmelse med delhenstilling C(2), henstilles det, at de relevante myndigheder, efter samråd med ESRB, anvender en makroprudentiel politisk foranstaltning i henhold til deres nationale ret, hvis virkning bedst modsvarer den ovenfor beskrevne foranstaltning. Det henstilles, at de relevante myndigheder vedtager den tilsvarende foranstaltning senest seks måneder efter offentliggørelsen af denne henstilling i *Den Europæiske Unions Tidende*.

III. Væsentlighedstærskel

8. Foranstaltningen suppleres af en kombineret væsentlighedstærskel for at styre den potentielle anvendelse af de minimis-princippet af de relevante myndigheder, der anvender gensidige foranstaltninger, som er sammensat af:
 - a) En tærskel på 2 milliarder EUR for den samlede oprindelige eksponering, som indenlandsk godkendte G-SII'er og O-SII'er på det højeste konsolideringsniveau inden for banktilsyn har mod sektoren ikke-finansielle selskaber i Frankrig.
 - b) En tærskel på 300 millioner EUR, som gælder for indenlandsk godkendte G-SII'er og O-SII'er, der modsvarer eller overstiger den i a) nævnte tærskel for:
 - i) en enkelt oprindelig eksponering mod et ikke-finansielt selskab, der har sit hjemsted i Frankrig,
 - ii) summen af oprindelige eksponeringer mod en gruppe af indbyrdes forbundne ikke-finansielle selskaber, som har sit hjemsted på det højeste konsolideringsniveau i Frankrig, beregnet i overensstemmelse med stk. 3, litra a),
 - iii) summen af oprindelige eksponeringer mod ikke-finansielle selskaber med hjemsted i Frankrig, som er en del af en gruppe af indbyrdes forbundne ikke-finansielle selskaber, som har sit hjemsted på det højeste konsolideringsniveau uden for Frankrig, som indberettet i formular C 28.00 og C 29.00 i bilag VIII til gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014 af 16. april 2014 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for institutters indberetning med henblik på tilsyn i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (EUT L 191 af 28.6.2014, s. 1).

- c) En tærskel på 5 procent af G-SII'ets eller O-SII'ets justerede kapitalgrundlag på det højeste konsolideringsniveau for eksponeringer identificeret i litra b), efter at der er taget hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktionsteknikker og undtagelser i overensstemmelse med artikel 399 til 403 i forordning (EU) nr. 575/2013.

De i litra b) og c) anførte tærskelværdier finder anvendelse, uanset om enheden eller det ikke-finansielle selskab har en høj gældsætning eller ej.

Den oprindelige eksponeringsværdi nævnt i litra a) og b) beregnes i overensstemmelse med artikel 389 og 390 i forordning (EU) nr. 575/2013, før der er taget hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktionsteknikker og undtagelser fastsat i artikel 399 til 403 i forordning (EU) nr. 575/2013, og som indberettet i overensstemmelse med artikel 9 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014.

9. I overensstemmelse med afsnit 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 kan de relevante myndigheder i den berørte medlemsstat undtage indenlandsk godkendte G-SII'er eller O-SII'er på det højeste konsolideringsniveau inden for rammerne af deres banktilsynsperimeter, som ikke overskrider den i stk. 8 fastsatte kombinerede væsentlighedstærskel. Ved anvendelse af væsentlighedstærsklen bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af de indenlandsk godkendte G-SII'ers og O-SII'ers eksponeringer mod den franske sektor for ikke-finansielle selskaber, samt hvorledes de indenlandsk godkendte G-SII'ers og O-SII'ers koncentration af eksponeringer mod store ikke-finansielle selskaber med hjemsted i Frankrig udvikler sig, og det henstilles, at de anvender den franske foranstaltning på tidligere undtagne indenlandsk godkendte G-SII'er eller O-SII'er på det højeste konsolideringsniveau inden for rammerne af deres banktilsynsperimeter, hvis den i stk. 8 fastsatte kombinerede væsentlighedstærskel overskrides. De relevante myndigheder opfordres også til at signalere de systemiske risici, der er forbundet med den højere gearing i store ikke-finansielle selskaber med hjemsted i Frankrig, til andre markedsdeltagere i deres jurisdiktion.
10. Er der ingen G-SII'er eller O-SII'er på det højeste konsolideringsniveau inden for rammerne af deres banktilsynsperimeter, som er godkendt i de berørte medlemsstater, og som har eksponeringer mod den franske sektor for ikke-finansielle selskaber over den i stk. 8 fastsatte væsentlighedstærskel, kan de relevante myndigheder i de berørte medlemsstater i henhold til afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 beslutte ikke at modsvare den franske foranstaltning. I så fald bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af de indenlandsk godkendte G-SII'ers og O-SII'ers eksponeringer mod den franske sektor for ikke-finansielle selskaber, samt hvorledes de indenlandsk godkendte G-SII'ers og O-SII'ers koncentration af eksponeringer mod store ikke-finansielle selskaber med hjemsted i Frankrig udvikler sig, og det henstilles, at de modsvare den franske foranstaltning, hvis et G-SII eller O-SII på det højeste konsolideringsniveau inden for rammerne af dets banktilsynsperimeter, overskrider den i stk. 8 fastsatte kombinerede væsentlighedstærskel. De relevante myndigheder opfordres også til at signalere de systemiske risici, der er forbundet med den højere gearing i store ikke-finansielle selskaber med hjemsted i Frankrig, til andre markedsdeltagere i deres jurisdiktion.
11. I overensstemmelse med afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 udgør den i stk. 8 fastsatte kombinerede væsentlighedstærskel en anbefalet maksimal tærskelværdi. De relevante myndigheder, som træffer modsvarende foranstaltninger, kan derfor, i stedet for at anvende den anbefalede tærskel, fastsætte en lavere tærskel for deres jurisdiktioner, hvor det er passende, eller modsvare foranstaltningen uden nogen væsentlighedstærskel.

Sverige

En kreditinstitutspecifik minimumsgrænse på 25 procent for det eksponeringsvægtede gennemsnit af de risikovægte, som anvendes på porteføljen af detaileksponeringer mod låntagere bosat i Sverige, som er sikret ved pant i fast ejendom i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi) i forordning (EU) nr. 575/2013 for kreditinstitutter, som er godkendt i Sverige, og som anvender den interne ratingbaserede metode ved beregningen af deres lovmæssige kapitalkrav.

I. Beskrivelse af foranstaltningen

1. Den svenske foranstaltning, som anvendes i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi), i forordning (EU) nr. 575/2013 og pålægges kreditinstitutter, som er godkendt i Sverige, og som anvender IRB-metoden, består af en kreditinstitutspecifik minimumsgrænse på 25 procent for det eksponeringsvægtede gennemsnit af de risikovægte, som anvendes på porteføljen af detaileksponeringer mod låntagere bosat i Sverige, som er sikret ved pant i fast ejendom.

2. Det eksponeringsvægtede gennemsnit er gennemsnittet af risikovægtene for de individuelle eksponeringer beregnet i overensstemmelse med artikel 154 i forordning (EU) nr. 575/2013, vægdet efter den relevante eksponeringsværdi.

II. Gensidighed

3. I overensstemmelse med artikel 458, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013 henstilles det, at de relevante myndigheder i de berørte medlemsstater modsvarer den svenske foranstaltning ved at anvende den på de filialer af indenlandsk godkendte kreditinstitutter, som er beliggende i Sverige, og som anvender IRB-metoden, inden for den tidsfrist, der er angivet i delhenstilling C(3).
4. Det henstilles, at de relevante myndigheder modsvarer den svenske foranstaltning ved at anvende den på indenlandsk godkendte kreditinstitutter, der anvender IRB-metoden, og som har direkte detaileksponeringer mod låntagere bosat i Sverige, som er sikret ved pant i fast ejendom. I overensstemmelse med delhenstilling C(2) henstilles det, at de relevante myndigheder anvender den samme foranstaltning som den, der er blevet gennemført i Sverige af den aktiverende myndighed, inden for den tidsfrist, der er angivet i delhenstilling C(3).
5. Kan den samme makroprudentielle politiske foranstaltning ikke træffes i henhold til national ret i det pågældende land, henstilles det, at de relevante myndigheder, efter samråd med ESRB, anvender en makroprudentiel politisk foranstaltning i henhold til deres nationale ret, hvis virkning bedst modsvarer den ovenfor beskrevne foranstaltning. Det henstilles, at de relevante myndigheder vedtager den tilsvarende foranstaltning senest fire måneder efter offentliggørelsen af denne henstilling i *Den Europæiske Unions Tidende*.

III. Væsentlighedstærskel

6. Foranstaltningen suppleres af en institutspecifik væsentlighedstærskel på 5 milliarder SEK for at styre de relevante myndigheders potentielle anvendelse af de minimis-princippet i forbindelse med gensidige foranstaltninger.
 7. I overensstemmelse med afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 kan de relevante myndigheder i den berørte medlemsstat undtage individuelle indenlandsk godkendte kreditinstitutter, der anvender IRB-metoden, som har ikke-væsentlige detaileksponeringer mod låntagere bosat i Sverige, som er sikret ved pant i fast ejendom, og som ligger under væsentlighedstærsklen på 5 milliarder SEK. Ved anvendelse af væsentlighedstærsklen bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af eksponeringerne, og det henstilles, at de anvender den svenske foranstaltning på tidligere undtagne individuelle indenlandsk godkendte kreditinstitutter, hvis væsentlighedstærsklen på 5 milliarder SEK overskrides.
 8. Er der ingen godkendte kreditinstitutter i de berørte medlemsstater, som har filialer beliggende i Sverige, eller som har direkte detaileksponeringer mod låntagere bosat i Sverige, som er sikret ved pant i fast ejendom, som anvender IRB-metoden, og som har en detaileksponering på mindst 5 milliarder SEK over for låntagere bosat i Sverige, som er sikret ved pant i fast ejendom, kan de relevante myndigheder i de pågældende medlemsstater i henhold til afsnit 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 beslutte ikke at modsvare den svenske foranstaltning. I så fald bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af eksponeringerne, og det henstilles, at de modsvarer den svenske foranstaltning, hvis et kreditinstitut, der anvender IRB-metoden, overskrider tærsklen på 5 milliarder SEK.
 9. I overensstemmelse med afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 udgør væsentlighedstærsklen på 5 milliarder SEK det anbefalede maksimale tærskelniveau. De relevante myndigheder, som træffer modsvarende foranstaltninger, kan derfor, i stedet for at anvende den anbefalede tærskel, fastsætte en lavere tærskel for deres jurisdiktioner, hvor det er passende, eller modsvare foranstaltningen uden nogen væsentlighedstærskel.«
-